

Den næste sag på dagsordenen var:

Eventuelt: tredje behandling af forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om en dansk besættelsesstyrke i udlandet.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4245).

Formanden: Denne sag kan ikke uden tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 83 stemmer mod 25.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Heller ikke den næste sag kan uden tingets samtykke behandles i indeværende møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om stats-tilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk [midlertidig forlængelse].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5983, fremsættelsen i tidenden sp. 4305).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Carl Petersen: Da det forslag, som er forelagt rigsdagen for nogen tid siden, endnu ikke har været til realitetsbehandling, fremkommer dette forslag om at lade den nugældende lov løbe videre i 14 dage, og jeg skal på mit partis vegne give tilslutning hertil.

Oluf Pedersen: Ved det forslag, som foreligger her, fortsætter man det system, man nu er kommet ind på med at lovgive for en kort periode; sidst var det for en måned, nu er det en lovgivning for 14 dage. Det drejer sig om en forlængelse af den lov, som blev gennemført i fjor af den nuværende regering, og som dengang blev kaldt forældet og uhensigtsmæssig. Også i det omtrykte lovforslag, vi havde til behandling eller i alt fald måtte omtale i går, blev det betegnet som uhensigtsmæssigt. Da det fremgår af dagsordenen, at den, om

jeg så må sige, forberedende første behandling, som vi havde i går, da enkelthederne ikke skulle behandles, nu er gledet ud af tingets dagsorden, kan det være naturligt at sige et par ord om virkningerne af den lov, som her foreslås forlænget.

Det er jo mærkelige ting, dette forslag indeholder. Man sagde i fjor, at uden kornordning, med en rugpris på 70 kr., ville rugbrødet uden tilskud stige fra 1 kr. 17 øre med 1 kr. 60 øre, det vil sige til 2 kr. 77 øre. Nu sagde man i det omtrykte forslag, at rugbrødsprisen nu uden tilskud ville stige fra 1 kr. 17 øre til 2 kr. 67 øre, altså med 1 kr. 50 øre. Det er jo ikke nemt af få dette til at forliges. Da rugprisen ved kornordningen var faldet med 18 kr., skulle det give 50 øre i nedgang i brødprisen, hvis man regner med 36 brød pr. td., men det mærkelige var, at trods den 20 kr. lavere rugpris, faldt brødprisen ikke med 50 øre, men kun med 10 øre. Man kan ikke forstå, hvor de penge bliver af.

Går vi tilbage til 1914, havde vi en rugpris på ca. 12 kr., som nu efter ordningen er 4-doblet. Vi har et pristal på 373, altså knapt en 4-dobling. Så siger man i og for sig, at så er det naturligt, at brødprisen også skal være den 4-dobbelte, men så skriver man i forslaget, at sådan er det ikke, for 4 gange 56 øre, som var rugbrødsprisen i 1914, skulle give 2 kr. 24 øre; men nu siger man, at uden en ordning vil man få en pris på 2 kr. 67 øre, altså 43 øre mere end det 4-dobbelte. Og det har man fået — ja, jeg tør ikke sige trods priskontrollen, jeg er lige ved at sige, at det er resultatet af priskontrollen, denne besynderlige ordning, som det socialdemokratiske parti er så glad for, men som virker i allerhøjeste grad fordyrende.

Men endnu værre bliver det, når man ser, hvordan det økonomisk er gået. Da man fremsatte lovforslaget i fjor, sagde man, at hvis man ikke får en kornordning, vil tilskudsordningen komme til at koste 92 mill. kr.; men så skrev man i bemærkningerne til lovforslaget, at hvis man lavede ordningen, sparede man 36 mill. kr. Så skulle statens udgift altså være kommet ned på 56 mill. kr. Men så sagde man yderligere: når man gennemfører hvedeafgiften, får man herved 16 mill. kr. Restbeløbet for staten skulle da blive en udgift på 40 mill. kr. Og hvad er så resultatet? Det er ikke, at staten har haft en udgift på 40 mill. kr., men såvidt jeg ved, at staten har haft en udgift på 94 mill. kr.

Jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister: Hvor er de penge blevet af? Hvordan er det gået til? Var det falske oplysninger, man gav i fjor? Hvad forklaring